

Zalán Tibor

Felezőszonettek

A NEHÉZ LÉPTŰ EMBER

Akkor hirtelen évtizedeket öregedett
 Védtelenné vált és elérkezett a valódi
 korához Hozzá öregedett ahhoz a léthez
 amelytől olykor még el tudott szabadulni És
 egyedül az üres téren amely fölött gúnyos
 kacagás suhant végig A kirakat üvege
 szétrobbant Előgomolygott mögüle a semmi

A szétrobbant kirakat üvege mögül elő
 gomolygott a semmi A tér gúnya döbbsentette
 rá végleg egyedül maradt Nincs több feloldozás
 Nem szabadult meg attól amitől elszakadni
 akart Így az öregségbe lökődés drámája
 tovább folytatódott Korához elérkezése
 hirtelen védtelenné tette Tél lett Hó és tél

KÉTIDŐ

Amire emlékszik valószínűleg nem történt
 meg Amire nem emlékszik a jelene lehet
 Az alkohol titkos ösvényein jut el oda
 hol a jövő mérgező virágai duzzadnak
 De mert nem emlékszik nem is képzelel el őket
 Nem fél tőlük s nem nagyon szereti a létüket
 Meghal vagy megbolondul Választott sugárutak

Választható zsákutcák megbolondul vagy meghal
 Mert nem szeret élni a létezés sem érdeklő
 tovább Emlékezni meg nincs már mire A jövő
 mérgező virágai rákként duzzadnak benne
 Tévelyeg az alkohol tiltott ösvényein De
 ott sem ér el a jelen emlékeihez Ami
 megtörtént nincs Ami nem legalább érvénytelen

SZAGVAKSÁG

Amikor már minden bűzlött körülötte akkor
 gyanút fogott és rákérdezett Velem van talán

valami baj De csak orrukat befogva húztak
el onnan a többiek A dög négy lábával az
égre meredt Foszló húsából kövér és fehér
kukacok nyüzsögtek elő Éreznie kellett
lehetett volna rohad körben az egész világ

Az egész világ így rohad körülötte Talán
éreznie lehetett volna A fehér kövér
férgesekre figyelt akik a szétfoszló hús leves
rétegei közül az égre nyüzsögtek föl A
többiek befogták az orrukat és elhúztak
Nem mondták hogy valami baj van vele Senkisé
De a gyanú minden oldalról búzlótt feléje

AZ UTOLSÓ FELEZŐSZONETT

Az utolsó felezőszonett utolsó sora
A laptop csukódik Az alkotó pihen Feláll
és váratlanul messzire lát Hogy megszabadult
végre vidámmá teszi és boldogtalanná is
Ahogy fölöslegessé vált régi szerelmeink
elvesztése sem jár feltétlen örömmel Végig
csinálta S már nem érdekes mit veszített közben

Hogy csinálta nem érdekes Mit veszített mindegy
Az elvesztés és a vég feltétlen örömmel jár
Fölöslegessé váltak leendő szerelmeink
Végre vidám-boldogtalan lesz a semmittevés
Nem váratlanul szabadult meg de messzire lát
Alkotóként pihen Laptokként összezsukódik
az utolsó felezőszonett utolsó sora

